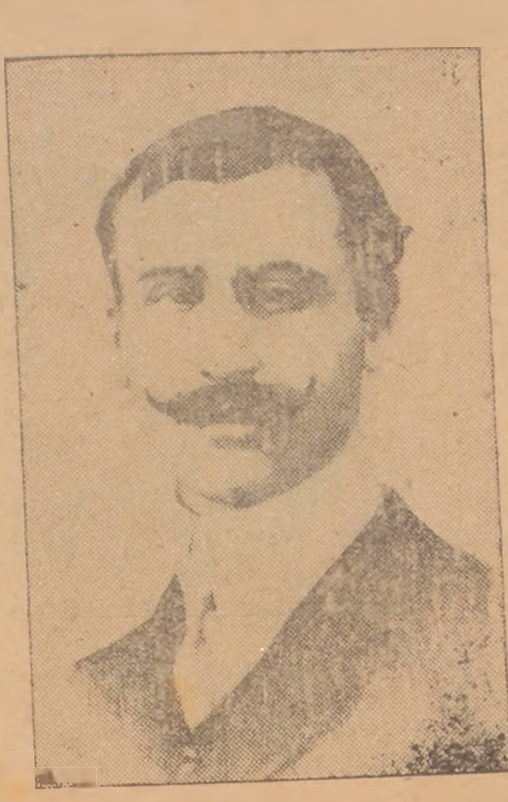
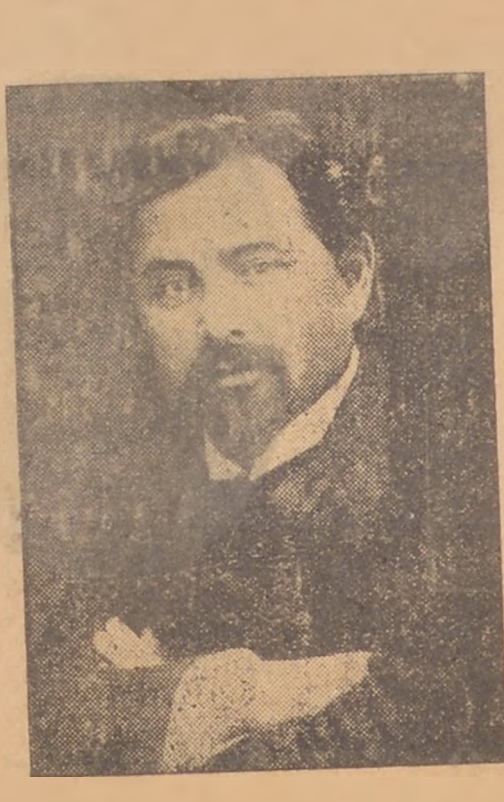

ՍԻԱՄԱՆԹՕ

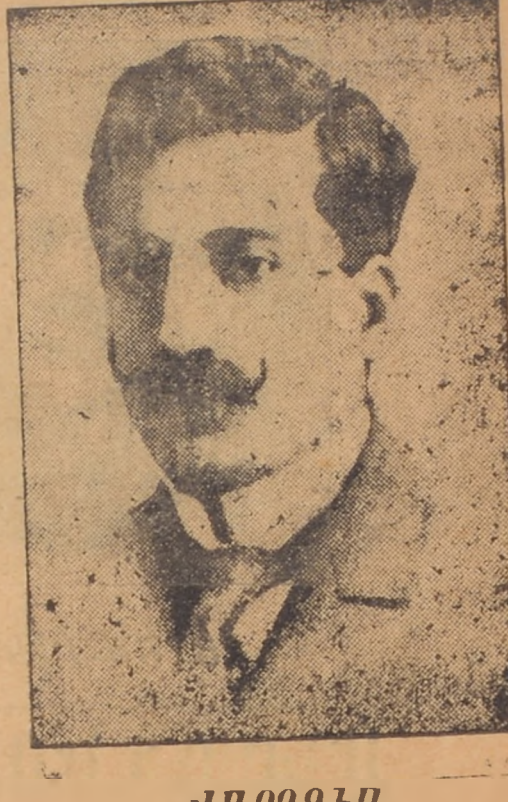
ԴԱՆԻԵԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

ԱԿՆՈՒՆԻ

Ռ. ԶԱՐԴԱՐԵԱՆ

ՎԱՐԴԳԵՍ

ԴԱՆԻԵԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

Մոսկովի լուսնային կայարանէն Սան Զենոն մեկնելու կը պատրաստուէի, Մուրադով Ռաֆայելեան վարժարանի ուսումնական չ. Յովհան վրդ. Ազգեբեան ինծի իմացուց, որ նորեկ աշակերտներէն մին կը փափաքէր զիս տեսնելու։ Քիչ վերջը իմ առջև կանգ կառնէր պատանին մը և ինծի շնորհակալ կըլլար, որ հրաշմանալի մէջ անկիւն մը տուած էի իր Սիկիո Տոմիլի քերթուածին։ Սա շնորհաւորեցի զինքը ու քաջալերեցի իր գործը։

Առաջին անգամն էր որ ես կը տեսնէի այդ պատանին, Դանիէլ Զարգեբեանը, և պաշտօնային ճիւղից Սիւրբ Երզնկայի վարժարանը։ Այդ օրէն վերջը մանաւանդ Սահակ Երզնկայի ձեռնարկէր կարգաւորել, այլևս համոզուած էի, որ անոր մաքին ծոցին մէջ հաճախ մը կը մարմնանար Տակաւին Գեղարմին։

Ինչ որ էր իմ համար, և 1905 թ. կը հրապարակէի իմին այդ պատկերազարդ թերթին մէջ Վարժարանի Վարժարանի մասին։

Ճիշդ այդ թուականին, ես Ս. Դանիէլեանի կ'անցնէի Մուրադով Ռաֆայելեան վարժարանը, ուր իբրև ուսումնական ղեկավար քառասունութ տարեկանս հետ տեսնուեցաւ։

Այդ ատեն, արդէն Վարժարանի նախ վարժարանի լիւսնային վարժարանը, ուր իբրև ուսումնական ղեկավար քառասունութ տարեկանս հետ տեսնուեցաւ։

Այդ ատեն Վարժարանի մեծաւոր տեսուչն էր Վեհապետ Միսիկյանը։ Ստեփան վարժարանի ղեկավարն էր Վեհապետ Միսիկյանը, որի քաջալերման շնորհիւ Վարժարանը զարգացաւ։

Ինչ որ էր իմ համար, և 1905 թ. կը հրապարակէի իմին այդ պատկերազարդ թերթին մէջ Վարժարանի Վարժարանի մասին։

Միսիկյանը Վարժարանի մեծաւոր տեսուչն էր Վեհապետ Միսիկյանը, որի քաջալերման շնորհիւ Վարժարանը զարգացաւ։

Միսիկյանը Վարժարանի մեծաւոր տեսուչն էր Վեհապետ Միսիկյանը, որի քաջալերման շնորհիւ Վարժարանը զարգացաւ։

Միսիկյանը Վարժարանի մեծաւոր տեսուչն էր Վեհապետ Միսիկյանը, որի քաջալերման շնորհիւ Վարժարանը զարգացաւ։

Այս օրը արշալոյս չունեցաւ, ոչ էլ միջօրէի։ Այս օրը աղջկան չէր համար, միջօրէի չէր համար, միջօրէի չէր համար...

Այս օրը արշալոյս չունեցաւ, ոչ էլ միջօրէի։ Այս օրը աղջկան չէր համար, միջօրէի չէր համար, միջօրէի չէր համար...

Այս օրը արշալոյս չունեցաւ, ոչ էլ միջօրէի։ Այս օրը աղջկան չէր համար, միջօրէի չէր համար, միջօրէի չէր համար...

Այս օրը արշալոյս չունեցաւ, ոչ էլ միջօրէի։ Այս օրը աղջկան չէր համար, միջօրէի չէր համար, միջօրէի չէր համար...

Այս օրը արշալոյս չունեցաւ, ոչ էլ միջօրէի։ Այս օրը աղջկան չէր համար, միջօրէի չէր համար, միջօրէի չէր համար...

Այս օրը արշալոյս չունեցաւ, ոչ էլ միջօրէի։ Այս օրը աղջկան չէր համար, միջօրէի չէր համար, միջօրէի չէր համար...

Եր մէկն որ, թանկ ունէր, որին ոչ ոք չէր տեսնուի, բայց բոլորն էլ խորը դժգոհ էին նրա շուրջը։

Կարճ էր նրանց խօսքը, մի բան, կամ լուսնային...

Կարճ էր նրանց խօսքը, մի բան, կամ լուսնային...

Կարճ էր նրանց խօսքը, մի բան, կամ լուսնային...

Կարճ էր նրանց խօսքը, մի բան, կամ լուսնային...

Կարճ էր նրանց խօսքը, մի բան, կամ լուսնային...

Մենք պիտի լանք այս օրը, սեռուղէն սեռուղէն խօսք չ'ուզէր ըստ փոփանքի։ Որովհետեւ այս օրուան արեւը, պատմական սև վարագոյր մըն է, մեր հոգիներէն ներս կախուած։

Սեռուղէն սեռուղէն խօսք չ'ուզէր ըստ փոփանքի։ Որովհետեւ այս օրուան արեւը, պատմական սև վարագոյր մըն է, մեր հոգիներէն ներս կախուած։

Սեռուղէն սեռուղէն խօսք չ'ուզէր ըստ փոփանքի։ Որովհետեւ այս օրուան արեւը, պատմական սև վարագոյր մըն է, մեր հոգիներէն ներս կախուած։

Սեռուղէն սեռուղէն խօսք չ'ուզէր ըստ փոփանքի։ Որովհետեւ այս օրուան արեւը, պատմական սև վարագոյր մըն է, մեր հոգիներէն ներս կախուած։

Սեռուղէն սեռուղէն խօսք չ'ուզէր ըստ փոփանքի։ Որովհետեւ այս օրուան արեւը, պատմական սև վարագոյր մըն է, մեր հոգիներէն ներս կախուած։

Սեռուղէն սեռուղէն խօսք չ'ուզէր ըստ փոփանքի։ Որովհետեւ այս օրուան արեւը, պատմական սև վարագոյր մըն է, մեր հոգիներէն ներս կախուած։

